

La Sardana, els seus orígens i l'Empordà

L'origen de la sardana, indiscutiblement remot, ha estat un tema que ha apassionat des de fa anys els erudits, no tan sols els de casa nostra, sinó els d'altres països a vegades ben allunyats de Catalunya. Sobre aquest tema s'han bastit qui sap lo de suposicions, sense que els contendents es possessin d'acord. Les conclusions a què han arribat són contradictòries i hipotètiques.

Mentre els uns pretenen atribuir-li una condició sarda basant-se en la seva denominació "sardana", és a dir, de Sardenya, d'altres han cregut poder afirmar que la seva procedència és hel·lènica, i, que, foren els grecs els qui la varen fer conèixer a Catalunya, quan desembarcaren a la badia d'Empúries per a fundar-hi una colònia. Fins hi ha qui ha escrit que en els Jocs Olímpics que es celebraven antigament a la ciutat d'Olimpic, d'on ve el nom dels jocs esmentats, entre els esbarjos populars ja hi figurava la sardana, o una dansa semblant. Es possible que aquell poble d'atletes i d'estetes honorés les creacions coreogràfiques i àdhuc podem creure que hi dedicà el millor dels entusiasmes. Però ens demanem, si coneixien realment la sardana. No manquen tampoc els qui asseguren que el lloc de naixença de la nostra dansa no és altre que l'Empordà.

No ens creiem amb prou autoritat per a decantar-nos cap a un o altre des criteris exposats. Però l'amor que portem a la nostra terra ens inclina tanmateix a admetre la tesi segons la qual la sardana és una creació coreogràfica autènticament empordanesa. D'altra banda, una meravella semblant només podia nèixer i ecloure's en un ambient com el de la nostra comarca. Els empordanesos, als quals el malaquanyat i admirat escriptor Prudenci Bertrana qualificava de "andalusos de Catalunya", hem estat sempre gent de inventiva, enginyosos, optimistes, alegres, romàntics, i per